

Силата на св. Климентъ и на Сливница.

Въпроса за празнуване петдесетъ годишния юбилей на Фотинова бѣше разгласенъ и разискапъ вече въ българския печатъ и нѣкои гърцки вѣстници бѣха успѣли да се провикнатъ отъ брѣговетѣ на Босфора, че и тая свѣтлина, както и Солунскитѣ звѣзди, е дадена на българитѣ отъ еллинизма; че това не е Фотиновъ, а Фотиадисъ, родомъ нѣкъдѣ отъ Македонскитѣ страни, по произхождение гъркъ, който е билъ учитель въ гърцкото училище въ Солунъ, и че, слѣдователно, българетѣ напрасно се гордѣжтъ съ чужди синове и пр. Чель бѣхъ азъ тия заявления на гърцката самонадѣянность и бѣхъ ги заминалъ просто съ усмивка, защото незаслужваше да се коси човѣкъ и надъ тѣхъ.

— Абе брате, какъвъ Фотиадисъ . . . . Той е отъ Самоковъ . . . . И сега още има живи отъ близнитѣ и сродницитѣ му, ми казваше единъ приятель, който тоже едва що бѣше прочелъ скжитѣ необмислени заявления на гърцкитѣ вѣстникари.

— Оставете, не се ядосвайте, това не е болестъ за умирање, Фотиновъ си е Фотиновъ и никой не може да го направи Фотиадисъ; претецинтѣ на гърцкитѣ публицисти надъ Фотинова заслужватъ смѣхъ, насмѣйте имъ се и елате да отидемъ да направимъ една разходка му отговорихъ азъ и го хванахъ подъ мишница да излѣземъ.

И кждѣ да отидемъ? Въ Цариградъ има много разходки и по вода и по сухо. Да хванемъ сушата. Качихме се на желѣзницата отъ Сиркеджи и рѣшихме да отидемъ на поклонение . . . . на Балкелій — животодавния источникъ, който, ако гледа човѣкъ наванието му, трѣбва да дава животъ на хората. Въ тоя источникъ плаватъ риби, отъ едната страна печени, а отъ другата сурави. Това поне вѣрватъ благочестивитѣ поклонници. Казвалъ бѣ ми нѣкой, че между усопшитѣ въ тамошнитѣ гробища имало българи, плочитѣ на които показвали, че подъ тѣхъ лѣжатъ родолюбиви прахове. Заобико-